

چشم ندوختن به نعمت‌های مادی دیگران - 14 / آسفند / 1378

ولما نزلت عليه «ولاتمدن عينيك إلى ما متعنا به ازواجاً منهم... إلى آخر الآية»، قال صلى الله عليه وآله وسلم:
مَنْ لَمْ يَتَعَزَّ بِعَزَاءِ اللَّهِ انقطعت نفسه حسراتٍ عَلَى الدُّنْيَا وَمَنْ مَدَّ عَيْنِيهِ إِلَى مَا فِي أَيْدِي النَّاسِ مِنْ دُنْيَا هُمْ طَالَ حَزْنَهُ
وَسُخِطَ مَا قَسَّمَ اللَّهُ لَهُ مِنْ رِزْقٍ وَتَنَقَّصَ عَلَيْهِ عِيشَهُ.

(تحف العقول صفحه 51)

پیامبر صلی الله علیه وآلہ وسلم بعد از نزول آیه شریفه فوق (به نعمتهای مادی که به بندگان خود دادیم چشم مدوز و حسرت نعمتهائی که در دست مردم است مخور)، فرمودند:
مؤمن باید خود را به تسلای الهی تسلی دهد و به آنچه که نزد پروردگار است از قبیل رحمت بی‌پایانش و پادشاهی که در قیامت برای مؤمنین قرارداده، دل خوش دارد. و گرنه اگر به مال و مقام و امکانات دیگران چشم بدوزد یا همیشه در حسرت و اندوه و غصه بسر برده و به مقدرات الهی راضی نمی‌شود و زندگی پر ملالی خواهد داشت و یا باید وارد مبارزه تلخی شده و مزرهای حلال و حرام الهی را بشکند و از هر طریقی ولو نامشروع، خود را به دیگران برساند.

پس برای این که در آتش حسرت زندگی دیگران نسوزید و یا در میدان مبارزه‌ای بی‌فرجام گرفتار نشوید، مایه‌های تسلای خدا را برای خود برجسته کنید.